

सुमालेरथेऽश्वैर्हते इतस्ततोऽपकृष्यमाणेसति रथादवपुत्यविष्णुरथंप्रति धनुःप्रगृह्ययुक्तोऽभ्यद्रवत् ॥ ३१ ॥ कौंच कौंचाद्रिं ॥ पत्ररथाः पक्षिणः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥
नागाः सर्पाः ॥ ३५ ॥ मालिमौलिं मालिमुकुटं ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ गरुडाणांपक्षिणामीशानंगरुडं ईशानमंतकइव ॥ श्वेतारण्ये मार्कण्डेयरक्षणार्थं कस्यचिद्राज्ञोरक्षणार्थंच

ततोविष्णुंमहाबाहुंप्रपतंतरणाजिरे ॥ हतेसुमालेरश्वैश्चरथेविष्णुरथंप्रति ॥ मालीचाभ्यद्रवद्युक्तःप्रगृह्यसशरासनं ॥ ३१ ॥ मालेर्धनु
श्रुतावाणाःकार्तस्वरविभूषिताः ॥ विविशुर्हरिमासाद्यकौंचंपत्ररथाइव ॥ ३२ ॥ अर्घ्यमानःशरैःसौथमालिमुक्तैःसहस्रशः ॥ चुक्षुभे
नरणेविष्णुर्जितेन्द्रियइवाधिभिः ॥ ३३ ॥ अथमौर्वीस्वनंरुत्वाभगवान्भूतभावनः ॥ मालिनंप्रतिवाणौघान्ससर्जासिगदाधरः ॥ ३४ ॥
तेमालिदेहमासाद्यवज्रविद्युत्प्रभाःशराः ॥ पिवंतिरुधिरंतस्यनागाइवसुधारसं ॥ ३५ ॥ मालिनंविमुखंरुत्वाशंखचक्रगदाधरः ॥ मा
लिमौलिंध्वजंचापंवाजिनश्चाप्यपातयत् ॥ ३६ ॥ विरथस्तुगदांगुत्यमालीनक्तंचरोत्तमः ॥ आपुपुवेगदापाणिर्गिर्यग्रादिवकेसरी
॥ ३७ ॥ गदयागरुडेशानमीशानमिवचांतकः ॥ ललाटेदेशेभ्यहनद्वज्रेणेंद्रोयथाचलं ॥ ३८ ॥ गदयाभिहतस्तेनमालिनागरुडोभू
शं ॥ रणात्पराङ्मुखंदेवंरुतवान्वेदनातुरः ॥ ३९ ॥ पराङ्मुखेरुतेदेवेमालिनागरुडेनवै ॥ उदतिष्ठन्महान्छब्दोरक्षसामभिनर्दतां
॥ ४० ॥ रक्षसांरवतांरावंश्रुत्वाहरिहयानुजः ॥ तिर्यगास्थायसंकुद्धःपक्षीशेभगवान्हरिः ॥ ४१ ॥ पराङ्मुखोप्युत्ससर्जमालेश्चक्रंजि
घांसया ॥ तत्सूर्यमंडलाभासंस्वभासाभासयन्मभः ॥ ४२ ॥ कालचक्रनिभंचक्रंमालेशीर्षमपातयत् ॥ तच्छिरोराक्षसेन्द्रस्यचक्रोत्क
त्तंविभीषणं ॥ पपातरुधिरोद्गारिपुराराहुशिरोयथा ॥ ४३ ॥

ईशानांतकयोर्युद्धमभूत्तदांतकेनरुद्रोपरि आयुधप्रक्षेपःकृतइति पुराणप्रसिद्धेयंकथा
॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मालिनागरुडेन मालिताडनपराङ्मुखगरुडेन देवेपराङ्मुखेरुतइत्यन्वयः ॥ ४० ॥ हरिहयानुजः इंद्रानुजः ॥ तिर्यगिति विमुखेपक्षीशे तिर्यक्वलितप्रीवमा
स्थाय स्थित्वा ॥ ४१ ॥ मालेर्जिघांसया चक्रमुत्ससर्ज ॥ कालचक्रनिभं दिनमासादिरूपेणपरिवर्तमानकालचक्रसदृशं तेनाप्रतिघात्यत्वमुक्तं ॥ ४२ ॥ ४३ ॥